

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΠΟΙΗΤΗΣ

- 1471 Η Αρετούσα δε μιλεί, μα εγύρευε στ' αρμάρι,
για να βρει κι άλλο τίβοτσι τσ' Αγάπης, να το πάρει.
Εις τ' αρμαριού την άνοιξιν τη δεύτερην ευρίσκει
πράμ' ακριβό, που τσ' ήπεψεν ο Έρωτας κανίσκι.
- 1475 Σγουραφιστή ηήρηκεν εκεί κ' είδεν τη στόρησή τση,
πράμά' τονε που επλήθυνε πολλά την παιδωμή τση.
Ήτον εκείνη η σγουραφιά με μαστοριά μεγάλη,
οπού δεν εξεχώριζες τη μίαν από την άλλη.
Με τόσην πιδεξότητα την είχεν καμωμένη,
- 1480 οπού' το σαν τη ζωντανήν ίδια [η] σγουραφισμένη.
Εφαίνετό σου και γελά κ' ήθελε να μιλήσει,
κ' η Τέχνη σ' έτοιμο κάμωμα ενίκησεν τη Φύση.
Κιανείς δεν την εκάτεχεν τη σγουραφιάν εκείνη,
γιατί από του Ρωτόκριτου τα ίδια χέρια εγίνη.
- 1485 Κι ουδέ στον τόπον που' τονε, άνθρωπος δεν εμπήκε,
κι ουδέ για να στραφεί να δει κιανένα δεν αφήκε.
Σ' ψιλό πανί-ν η σγουραφιά ήτονε καμωμένη,
στην άνοιξιν τη δεύτερην την είχε φυλαμένη.
- 51 Κι ως το' πιασε στη χέρα τση, ζιμιό το ξετυλίσσει,
- 1490 κ' εφάνιστή τση κ' ήστραψεν η Ανατολή κ' η Δύση·
και μες στα μάτια τσ' ήδωκε φωτιά κι αστροπελέκι,
κι ωσά βουβή, κι ωσάν τυφλή, κι ωσάν το λίθο στέκει.
Έτσι καμπόσο καρτερεί, κι απόκει αναντρανίζει,
την πρόσοψή τση σπλαχνικά στη Νέναν τση γυρίζει.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΑΡΕΤΟΥΣΑ

- 1495 Λέγει τση· «Νένα, ίντ' άλλο πλιό σημάδι θέ' να δούμε;
Σφαλτά επροπάτου' και τυφλά, μα εδά κατέχω πού'μαι.
Τά χώνουντα, τά κρύβουντα, σήμεραν ευρεθήκα',
κ' εις παίδα μεγαλύτερη κ' εις έγνοια νιάν εμπήκα.
Το πράμα εβεβαιώθηκεν, καλό θεμέλιον έχω,
1500 εκείνος οπού μ' αγαπά, ποιός είναι τον κατέχω.
Εις τα τραγούδια μού'βρισκες λογαριασμόν κιανένα,
μα σ' τούτο που θωρείς εδά, ίντα μου βρίσκεις, Νένα;
Ίντ' αφορμή τον ήφερεν εμέ να σγουραφίσει;
κ' ίντα κ' εφύλαγέ με επά, δίχως να μ' αγαπήσει;
1505 Φροσύνη μου, Φροσύνη μου, άφισ τα παραμύθια,
σαν τη γνωρίζεις, πέ' την-ε σήμερα την αλήθεια.
Αυτόνος θέ' να χάνεται στον Πόθον ο-για μένα,
τά είδα το φανερώνουσι, και τά'χω γρικημένα.
Θωρείς με πόση μαστοριάν και τέχνην ήκαμέ με;
1510 Πιάσ' ξόμπλιασε τη σγουραφιάν, κι απόκει στράφου δέ' με,
και δε θες εύρεις διαφοράν από τη μιά ως την άλλη.
Λόγιασε τέχνη κι αρετή και μαστοριά μεγάλη!
Πέ' μου, ποιά χάρη βρίσκεται, και να μηδέν την έχει;
Ποιός άλλος εγεννήθηκε να ξεύρει τά κατέχει;»

Γ. Π. Σαββίδης επιμ., *Ποίημα ερωτικόν λεγόμενον Ερωτόκριτος*, Ερμής, Αθήνα 1998.